

Arrest

nr. 94 336 van 21 december 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kroatische nationaliteit te zijn en die handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, op 13 augustus 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke integratie en Armoedebestrijding van 27 juni 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke integratie en Armoedebestrijding van dezelfde datum tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 november 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. ACER verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat S. DE VRIEZE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Via een op 22 juni 2009 gedateerd schrijven dienden verzoekende partijen een aanvraag in om, op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.2. De staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 18 november 2011 de beslissing waarbij verzoekende partijen hun aanvraag om, op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf te worden gemachtigd ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard en de beslissing tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten. Verzoekende partijen dienden tegen deze beslissingen, die hen op 26 januari 2012 werden ter kennis gebracht, een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.3. Bij aangetekend schrijven van 19 maart 2012 dienden verzoekende partijen een tweede aanvraag in om, op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.4. Bij arrest nr. 81 571 van 23 mei 2012 verwierp de Raad het beroep ingesteld tegen de beslissingen van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 18 november 2011.

1.5. De staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 27 juni 2012 de beslissing waarbij de tweede aanvraag van verzoekende partijen om, op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf te worden gemachtigd onontvankelijk werd verklaard en de beslissing tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten.

De beslissing waarbij de tweede aanvraag van verzoekende partijen om, op medische gronden, tot een verblijf te worden gemachtigd onontvankelijk werd verklaard, die hen op 12 augustus 2012 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 19.03.2012 bij onze diensten werd ingediend door :

[U. J.] [...] Ook gekend als [U. I.]

+ Kind:

[U. J.] [...] Nationaliteit: Onbepaald

[J. S.] [...] Nationaliteit: Kroatië

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Redenen [U. J.] [...]

Artikel 9ter §3 - 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift dd. 31/01/2012 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Bovendien werd in de initiële aanvraag dd. 19/03/2012 geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Alle onontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag (Arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011). Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.

Redenen [J. S.] [...]

Artikel 9ter §3 - 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS

06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. De standaard medische getuigschriften dd. 08/02/2012 en 22/02/2012 tonen geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Bovendien werd in de initiële aanvraag dd. 19/03/2012 geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag (Arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011). Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.”

Dit is de eerste bestreden beslissing.

De bevelen om het grondgebied te verlaten, die verzoekende partijen eveneens op 12 augustus 2012 ter kennis werden gebracht, zijn gemotiveerd als volgt:

“De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet heeft overschreden, (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980).”

Deze bevelen vormen de tweede en de derde bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekende partijen werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van verzoekende partijen te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat de verzoekende partijen gegriefd zijn door de bestreden beslissingen en dat zij nadeel ondervinden. De vernietiging van de bestreden beslissingen moet de verzoekende partijen bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het is niet betwist dat aan de verzoekende partijen op 26 januari 2012 reeds bevelen om het grondgebied te verlaten ter kennis werden gebracht. Deze bevelen om het grondgebied te verlaten maken niet het voorwerp uit van enige procedure en zijn uitvoerbaar. Er blijkt derhalve niet dat de eventuele vernietiging van de in het kader van voorliggend beroep bestreden bevelen om het grondgebied te verlaten de verzoekende partijen nog tot voordeel kan strekken. Ter terechtzitting wijst de raadvrouw van verzoekende partijen erop dat verzoekende partijen een aanvraag om machtiging tot verblijf indienden nadat hen een eerste bevel om het grondgebied te verlaten was betekend en er dus rekening moet worden gehouden met een nieuwe rechtstoestand. Het loutere indienen van een aanvraag om machtiging tot verblijf op zich heeft evenwel geen invloed op de verblijfsstatus van de vreemdeling (RvS 12 januari 2007, nr. 166.626). De raadvrouw van verzoekende partijen toont met haar summiere uiteenzetting dan ook niet aan dat verzoekende partijen een belang hebben bij de nietigverklaring van de tweede en de derde bestreden beslissing (cf. RvS 22 maart 2006, nr. 156.746; RvS 4 augustus 2006, nr. 161.703).

Er dient daarenboven te worden vastgesteld dat de verzoekende partijen geen enkel middel ontwikkelen dat duidelijk gericht is tegen de tweede en derde bestreden beslissing, die los van de eerste bestreden beslissing kunnen bestaan en die op eigen juridische en feitelijke gronden zijn gebaseerd.

Het ingestelde beroep is, om voormelde redenen, dan ook onontvankelijk in de mate dat het gericht is tegen de bevelen om het grondgebied te verlaten die de verzoekende partijen op 12 augustus 2012 ter kennis werden gebracht.

4. Onderzoek van het beroep gericht tegen de eerste bestreden beslissing

4.1. De verzoekende partijen voeren in een enig middel de schending aan van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij verschaffen volgende toelichting:

“Deze wet schrijft voor dat de overheid op straffe van onwettigheid van de beslissing in de akte die de beslissing zelf bevat ook de motivering voor deze beslissing moet opnemen. Deze motivering moet bestaan uit de juridische en feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen. De motivering moet daarenboven afdoende zijn, dit wil zeggen draagkrachtig en deugdelijk.

Dat de bestreden beslissing niet de feitelijke en juridische overwegingen weergeeft waaraan zij ten grondslag ligt. Schending van de art. 3 Wet betreffende uitdrukkelijke motivering van bestuurs-handelingen.

De bestreden beslissing bevat aldus geen voldoende motivering.

Doordat het medisch getuigschrift dat verzoeker gebruikte inhoudelijk volledig overeenstemt met het standaard medisch getuigschrift werd het doel van de nieuwe regelgeving, zoals door de wetgever in de voorbereidende werken aangegeven, bereikt. De stelling van de verwerende partij dat het medisch attest niet kan aanvaard worden omdat de hoofding verschillend is, is kennelijk onredelijk, gezien het document met drie woorden verschilt van deze van het standaard medisch getuigschrift.

Wat betreft de graad van ernst van de ziekte in het medisch attest:

Volgens artikel 9ter Verblijfwet moet de ziekte, de graad van ernst van de ziekte, en de noodzakelijk geachte behandeling vermeld worden op het standaard medisch attest.

Maar uit de wet of uit het standaard medisch attest blijkt nergens wat een arts precies zou moeten invullen. Dat beperkt de bevoegdheid van de DVZ om aanvragen "onontvankelijk" te verklaren omdat ze niet voldoende ingevuld zouden zijn.

Op het medisch attest van de verzoeker staat vermeld[d] dat mevrouw [J.] lijdt aan posttraumatische angststoornis, waarvan de duur van de behandeling onbekend is, dat jaren kan duren. De heer [U.] lijdt aan ernstige gezondheidsproblemen waarvoor hij opgevolgd dient te worden door een specialist in de inwendige geneeskunde.

In "ontvankelijkheid" mag DVZ alleen nagaan of de wettelijk vereiste gegevens "vermeld" zijn op het standaard medisch attest (artikel 9ter, §3, 3° en §1, lid 4). Het standaard medisch attest mag daarvoor ook verwijzen naar bijlagen.

De "beoordeling" (ten gronde) van deze medische elementen moet volgens art. 9ter Vw gebeuren door een ambtenaar-geneesheer of een aangeduide geneesheer (artikel 9ter, §1, lid 5).

Hierbij verwij[zen] verzoekers naar het RvV-arrest nr. 67.937 van 5 oktober 2011 dat in casu vermeldt op het standaard medisch attest: 'état de stress posttraumatique' en 'gravité importante'.

De DVZ verklaarde de 9ter aanvraag onontvankelijk omdat het feit dat de graad van ernst als belangrijk wordt omschreven op zich de graad van ernst niet aantoon.

De RvV vernietigt deze beslissing omdat de DVZ zijn bevoegdheid te buiten ging of kennelijk onredelijk handelde:

Er was wel degelijk een omschrijving van de ernst van de graad aanwezig op het standaard medisch attest. Verder werden bij het standaard medisch attest nog verschillende andere attesten gevoegd ter bevestiging van de graad van ernst.

De beoordeling van de graad van ernst dient volgens art. 9ter Vw te gebeuren door een ambtenaar-geneesheer. Het komt de DVZ gemachtigde (die geen arts is) niet toe om te oordelen dat de omschrijving van de graad van de ernst niet voldoende is.

Er blijkt nergens uit artikel 9ter, noch uit de vraagstelling van het standaard medisch attest wat een arts dan wel zou moeten invullen opdat zou aanvaard worden dat de omschreven graad van ernst van de ziekte wel zou voldoen.

Het vermelden van voldoende informatie blijft essentieel. Uiteraard is dat nodig voor de beoordeling ten gronde: lijdt betrokkene aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit of op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling voor de ziekte is in het land van herkomst?

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoeien op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak.

'Bij de vaststelling en waardering van de feiten, waarop het besluit rust, moet de nodige zorgvuldigheid worden betracht (SUETENS, L.P. en BOES, M., administratief recht, Leuven, ACCO, 1990,31).'

'Ambtenaren mogen zich niet gedragen als slecht geprogrammeerde automaten (R.v.St., REESKENS, nr. 20.602, 30 september 1980, R. W. 1982-82, 36, noot LAMBRECHTS, W.)'.

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft niet al de stukken die aan de regularisatieaanvraag van verzoeker waren toegevoegd in acht genomen.

De Raad van State eist dat de overheid tot haar voorstelling van de feiten (R.v.St. SPELEERS, nr. 21.037, 17 maart 1981) en tot de feitenvinding (R.v.St. VAN KOUTER, nr. 21.094, 17 april 1981) komt met inachtneming van de zorgvuldigheidsplicht.

Uit de zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vloeit voort dat in beginsel geen feiten als bewezen of niet bewezen worden beschouwd zonder bij de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of hem in de gelegenheid te stellen de stukken over te leggen die naar zijn oordeel zijn voorstelling van de feiten of van zijn toestand geloofwaardig maken (R.v.St., THIJS, nr. 24.651, 18 september 1984, R.W., 1984-85, 946; LAMBRECHTS, W. Geschillen van bestuur, 43)

De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht en de materiele motiveringsverplichting."

4.2. De verwerende partij repliceert als volgt:

"De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de aanvragen niet onontvankelijk werden verklaard omdat de ingediende standaard medische getuigschriften niet conform zouden zijn aan het officiële model, maar omdat deze getuigschriften geen enkele uitspraak bevatten omtrent de ernst van de ziekte en dat geen enkel ander medisch getuigschrift werd voorgelegd dat conform het model-getuigschrift werd opgesteld. Tenslotte wordt verwezen naar de rechtspraak van de Raad van State volgens dewelke aan alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dient te zijn voldaan op het ogenblik van indiening van de initiële aanvraag. (R.v.S. nr. 214.351 van 30 juni 2011)

Overeenkomstig artikel 9ter, §1, lid 4, van de Vreemdelingenwet, moet het standaard medisch getuigschrift "de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling" vermelden. Indien het standaard medisch getuigschrift deze elementen niet vermeldt, wordt de aanvraag overeenkomstig artikel 9ter, §3, 3°, onontvankelijk verklaard.

De standaard medische getuigschriften (SMG) vermeldden onder B, diagnose:

-mbt verzoekster (SMG d.d. 22/02/2012) "schizofrénie paranoïde actuellement bien équilibrée sous traitement. La patiente doit éviter tout stress. Une expulsion pourrait précipiter une [c]rise psychotique. La patiente doit rester sur le territoire belge."

- SMG verzoekster 8/2/2012: "*La patiente est psychotique. Elle présente une schizophrénie paranoïde. La patiente ne peut vivre seule. Elle doit bénéficier de psychothérapie et d'un traitement médicamenteux. En ca de [decompensation] elle est délirante et halluciné.*"
-mbt verzoeker (SMG 31/01/2012) : "*Diabete type 2 (...) (onleesbaar)*"

Aldus bevatten de diagnoses slechts een algemene omschrijving van de klachten zonder verdere informatie. Er kan hier niet worden volgehouden dat hier sprake is van een omschrijving van de graad van ernst van de ziekte. Ook onder de punten D en E wordt - enkel wat betreft verzoekster - opnieuw verwezen naar het hebben van hallucinaties en het feit de ziekte chronisch is en gestabiliseerd werd onder behandeling. Deze vermeldingen laten niet toe de ernst van de aandoening te beoordelen. Aangezien de ingediende medische getuigschriften derhalve niet voldeden aan de vereisten van 9ter, §1, lid 4 van de Vreemdelingenwet, werden de aanvragen terecht onontvankelijk verklaard. Zoals hoger reeds vermeld, dient aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden te worden voldaan op het ogenblik van indienen van de aanvraag."

4.3.1. De Raad merkt op dat artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 voorziet dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende" zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing duidelijk het determinerende motief wordt aangegeven op grond waarvan deze is genomen. Er wordt, met verwijzing naar artikel 9ter, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, immers vastgesteld dat verzoekende partijen hun aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk is omdat de door hen aangebrachte standaard medische getuigschriften niet beantwoorden aan de voorwaarden voorzien in artikel 9ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet. Hierbij wordt geduid dat de standaard medische getuigschriften van 31 januari 2012, van 8 december 2012 en van 22 december 2012, die verzoekende partijen bij hun aanvraag om machtiging tot verblijf voegden, geen duidelijkheid scheppen omtrent de graad van ernst van de aandoeningen waaraan zij lijden. Deze uiteenzetting verschaft verzoekende partijen het genoemde inzicht en laat hen aldus toe de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. Uit het door verzoekende partijen neergelegde verzoekschrift blijkt trouwens dat zij zowel de feitelijke als de juridische overwegingen kennen, zodat het doel dat met het bestaan van de formele motiveringsplicht wordt beoogd, is bereikt. Een schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

4.3.2. In zoverre de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing inhoudelijk betwisten voeren zij de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij het nemen van een beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

De aangevoerde schending van materiële motiveringsplicht moet, in casu moet worden onderzocht in het raam van de toepassing van de bepalingen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 1/1. De toekenning van een machtiging tot verblijf in het Rijk bedoeld in dit artikel kan worden geweigerd aan de vreemdeling die zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum door de ambtenaar-geneesheer of de geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde of de door de minister of zijn gemachtigde aangestelde deskundige en hiervoor ten laatste binnen de vijftien dagen na het verstrijken van deze datum geen geldige reden opgeeft

§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° indien de in §1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een

ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4. De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5. De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen.

§ 7. De aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk bedoeld in dit artikel, afgelegd door een vreemdeling die toegelaten of gemachtigd werd tot een verblijf van onbepaalde duur, wordt, wanneer zij nog in behandeling is bij de Dienst Vreemdelingenzaken ambtshalve zonder voorwerp verklaard, tenzij de vreemdeling, binnen een termijn van zestig dagen te rekenen vanaf het inwerkingtreden van deze bepaling of vanaf de overhandiging van de titel waaruit het onbepaald verblijf blijkt, bij een aangetekende brief aan de Dienst Vreemdelingenzaken, de voortzetting van de behandeling vraagt.”

Uit voormelde bepaling volgt dat een vreemdeling die, op grond van medische redenen, tot een verblijf in het Rijk wenst te worden gemachtigd bij zijn aanvraag een standaard medisch getuigschrift dient te voegen dat de ziekte waaraan hij lijdt vermeldt, alsmede de graad van ernst van deze ziekte en de noodzakelijk geachte behandeling.

Het staat niet ter discussie dat verzoekende partijen drie standaard medische getuigschriften voegden bij hun middels een aangetekend schrijven van 19 maart 2012 ingediende verzoek om, op grond van medische redenen, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

Allereerst moet worden benadrukt dat verzoekende partijen onterecht voorhouden dat verwerende partij de door hen aangebrachte medische attesten niet aanvaardde omdat de hoofding van deze getuigschriften verschillend is van die van het standaard medisch getuigschrift. Verwerende partij stelde slechts dat, gelet op artikel 9ter, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, de aanvraag van de verzoekende partijen om machtiging tot verblijf onontvankelijk is aangezien de door hen aangebrachte standaard medische getuigschriften de graad van ernst van de ingeroepen aandoeningen niet vermelden, zodat niet is voldaan aan één van de voorwaarden voorzien in artikel 9ter, § 1, vierde lid van voornoemde wetsbepaling.

De Raad stelt vast dat in het standaard medisch getuigschrift van 8 februari 2012 door de arts die tweede verzoekende partij consulteerde wordt toegelicht dat zij psychotisch is, dat werd vastgesteld dat zij lijdt aan paranoïde schizofrenie waardoor zij niet in staat is om alleen te leven, dat zij psychotherapie en medicatie nodig heeft en dat zij in het geval van decompensatie last heeft van een acute verwardheid (“delirium”) en dat zij hallucineert. In een tweede standaard medisch getuigschrift van 22 februari 2012 dat eveneens bij de initiële aanvraag werd gevoegd wordt daarnaast verduidelijkt dat tweede verzoekende partij elke vorm van stress dient te vermijden en dat een verwijdering uit het Rijk een psychotische crisis kan veroorzaken en zij dus in België dient te blijven. Tevens wordt geduid dat verzoekster in het geval van decompensatie een gevaar vormt voor zichzelf en voor derden.

De stelling van verweerder dat “de graad van ernst” van de medische problematiek van tweede verzoekende partij niet blijkt uit de door haar voorgelegde standaard medische getuigschriften vindt dan ook geen steun in de aan de Raad voorgelegde stukken. Een gespecialiseerd geneesheer zette immers duidelijk uiteen dat tweede verzoekende partij dermate ernstige psychische problemen heeft dat zij

hierdoor niet in staat is om alleen te leven, dat een verwijdering uit het Rijk dusdanige medische risico's met zich meebrengt dat het aangewezen is dat zij in België blijft en dat zij ingevolge haar ziekte een gevaar kan vormen voor zichzelf en voor andere personen. Verwerende partij houdt in haar nota met opmerkingen bijgevolg onterecht voor dat er slechts sprake is van een algemene omschrijving van de klachten zonder verdere informatie.

Verweerders standpunt, dat de "standaard medische getuigschriften dd. 08/02/2012 en 22/02/2012 [...] geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte [bevatten]" is incorrect of houdt minstens een kennelijk onredelijke beoordeling van de inhoud van deze getuigschriften in.

Verzoekende partijen kunnen dan ook gevolgd worden in hun standpunt dat de materiële motiveringsplicht werd miskend.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de andere onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden dienen deze niet te worden onderzocht (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke integratie en Armoedebestrijding van 27 juni 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard wordt vernietigd.

Artikel 2

Het beroep tot nietigverklaring gericht tegen de bevelen om het grondgebied te verlaten, die verzoekende partijen op 12 augustus 2012 ter kennis werden gebracht, wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig december tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK